

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Stadier paa Livets Vei

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 6", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 6*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon; Finn Hauberg Mortensen, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 1999 , s. I. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-slv-txt-shoot-id71164c0e-09f3-421e-aefac92b8746e40b.pdf> (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 6

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Om det er sandt? Ja forsøg det: Lad Elskeren, idet den Elskede synker salig til hans Bryst og hvidsker uforstaaeligt: Din for evig, skjulende sit Hoved ved hans Barm, lad ham sige til hende: søde Catinka din Frisure er slet ikke paa Moden. Maaskee tænke Mændene ikke derpaa, men Den, der veed det og nyder Anseelse af at vide det, er den farligste Mand i Kongeriget. Hvilke salige Timer, Elskeren tilbringer med den Elskede før Brylluppet, veed jeg ikke, men de salige Timer, hun tilbringer i min Boutique, gaae hans Næse forbi. Uden mit Kongebrev og min Sanction er dog et Bryllup en ugyldig Akt eller ogsaa et meget plebeisk Foretagende. Lad Øieblikket allerede være kommet da de skal møde for Alteret, lad hende træde frem med den bedste Samvittighed i Verden, at Alt er kjøbt hos mig og for mig gjort Prøve paa Alt, hvis jeg vilde styrte til og sige: men min Gud min naadige Frøken den Myrthebrands sidder reent forkeert, - saa blev maaskee Ceremonien udsat. Men alt Sligt veed Mændene ikke, man maa være Modehandler for at vide det. Der hører en saa uhyre Reflexion til at kontrollere en Qvindes Reflexion, at kun en Mand, der offerer sig dertil, formaaer det, og formaaer det, hvis han oprindeligt er begavet. Lykkelig er derfor den Mand, der ikke indlader sig med nogen Qvinde, hun tilhører ham dog ikke, om hun end ikke tilhører nogen anden Mand, thi hun tilhører hiint Phantom, dannet af qvindelig Reflexions unaturlige Omgang med qvindelig Reflexion: Moden. See derfor skulde en Qvinde altid sværge ved Moden, saa var der Fynd i hendes Eed; thi Moden er dog det Eneste, hun altid tænker paa, det Eneste, hun kan tænke sammen med og ind i Alt. Der er fra min Boutique til den fornemme Verden udgaaet det glade Budskab for alle distinguerede Damer, at Moden byder Brugen af en egen Art Hovedtøi, naar man tager i Kirke, og at dette Hovedtøi igjen maa være noget forskjelligt til Høimesse og til Aftensang. Naar da Klokkerne ringe, da holder Eqvipagen for min Dør. Hendes Naade stiger ud (thi ogsaa dette er forkyndt, at Ingen kan sætte det Hovedtøi rigtigt uden jeg Modehandleren); jeg styrter hende imøde i dybe Buk, fører hende ind i mit Cabinet; medens hun blødagtigt veeterer, bringer jeg Alt i Orden. Hun er færdig, hun har speilet sig; hurtigt som et Gudernes Sendebud iler jeg forud, har aabnet Cabinetsdøren og bukker, iler til Boutiquesdøren, lægger min Arm paa Brystet som en østerlandsk Slave, men opmuntret af et naadigt Knix vover jeg endog at tilkaste hende et tilbedende og beundrende Haandkys - hun sidder i Vognen, see! hun har glemt Psalmebogen, jeg iler ud og rækker den ind ad Vinduet til hende, tillader mig endnu engang at minde hende om, at holde Hovedet en lille Kjende til Høre, og selv at rette lidt ved det, hvis hun ved at stige ud skulde bringe Hovedtøiet en Smule af Lave. Hun kjører hen og opbygges.